

Vi deler også opfattelsen af behovet for en ekstern gennemgang af administrationen samt den klare intention og ledetråd i forhold til modvirkning af forumshopping, som jeg også synes, at forfatningstraktaten kan ses som et udtryk for.

Helt centralt for Europarådet er altså menneskerettighedsarbejdet i form af overvågning, bistand og i sidste instans retsforfølgelse af medlemsstater, der krænker individets rettigheder. Vi tilslutter os ønsket om yderligere reformer af domstolen til modvirkning af total tilsanding. Det er beklageligt, at sagstrykket er så voldsomt og stigende, og vi er enige med regeringen i, at det er afgørende, at der tages nationale skridt for at modvirke sagsindløbet til domstolen.

Medlemsstaterne bør ikke afvente domme fra Strasbourg, men tage forholdsregler, der undgår konflikter med menneskerettighederne. Krænkelserne skal forebygges ved grundigt lovarbejde. En domstolsprøvelse nationalt eller internationalt er i den forbindelse at betragte som en nødventil, som enhver ansvarlig regering bør gøre sit ypperste for at modvirke.

Her kan en opprioritering af bistandsindsatsen fra Europarådets andre organer synes hensigtsmæssig, herunder ikke mindst menneskerettighedskommissæren. En effekt heraf kræver dog medlemsstaternes respekt og handlekraft i forhold til den rådgivning, der udøves, herunder også, når rådgivningen kommer fra nationalorganer sat i verden med netop det formål.

Og her må vi altså sige, at debatten i dag har vist, at Danmark under den nuværende regering ikke har styrket menneskerettighedernes rolle ved at feje for egen dør. Vi har høj faneføring i udenrigspolitikken, hvad vi med rette også roses for af bl.a. menneskerettighedskommissæren. Derfor er vi også enige med udenrigsministeren i dag, når det fremgår af redegørelsen:

»Som et veletableret demokrati må vi på den anden side også selv tåle at blive genstand for overvågning af, om og i hvilket omfang vi lever op til vore forpligtelser, og i den forbindelse acceptere at indgå i kritisk dialog.«

Vi har gennem spørgsmål forsøgt at afsøge, hvor dybt den her holdning stikker, om regeringen mener, at Danmarks reaktion på menneskerettighedskommissærens rapport, især om udlændingelovsændringer i regeringens første periode, er passende og acceptabel, dersom andre lande skulle indtage samme holdning og attitude over for overvågning.

Og vi må sige, at der er tale om et ganske betragteligt og uklædeligt hykleri, som skader

Danmarks internationale omdømme på et område, som traditionelt har været fundament for vores internationale ageren. Vi sætter et dårligt eksempel for nye medlemsstater med vores arrogante reaktion på en kritik, der nu er så massiv og kommer fra så mange sider. Lad mig blot citere fra kommissær Gil-Robles' rapport, afsnittet om familiesammenføringsregler, der slutter gennemgangen med følgende:

Som konklusion vil jeg stærkt opfordre regeringen og Folketinget til at genoverveje betingelserne for familiesammenføring i lyset af de ovenstående kommentarer og dem, der er fremført af nationale menneskerettighedsorganer samt af UNHCR ved forskellige lejligheder.

Klar og utvetydig rådgivning. Og hvad har regeringen svaret? Integrationsministeriet skriver den 22. september 2004:

»Det er i den forbindelse regeringens opfattelse, at menneskerettighedskommissæren ikke anfører eller begrundet, at Danmark skulle have krænket Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK), men snarere at visse bestemmelser i udlændingeloven og disses administration kan indebære en risiko for, at menneskerettighedernes overholdelse bringes i fare.«

Kl. 14.40

En sådan postfaktumopfattelse af menneskerettighedernes udøvelse synes i umiddelbar strid med det, der er regeringens intention om at styrke bistand og rådgivning med henblik på at mindske sagstilstrømningen til domstolene.

Vi skal derfor beklage, at de flotte intentioner forud for det tredje topmøde, hvad angår menneskerettighederne og tilgangen til medlemsstaternes observation heraf, ikke på nogen rimelig måde kan sættes i relation til regeringens indenrigspolitiske praksis på udlændingeområdet. Det er sørgeligt, det er uværdigt, og det er et brud med dansk tradition, som vi på det skarpeste tager afstand fra.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Enhedslisten og Det Radikale Venstre har en fælles kamp for menneskerettighederne, det skal der ikke være nogen som helst tvivl om.

Jeg vil gerne igen i mit spørgsmål, og denne gang til Det Radikale Venstre, vende tilbage til redegørelsens side 9, hvor der står om menneskerettighederne og forholdet mellem EU og Europarådet, at der kan opstå kompetencetvivl og uheldig overlappning.